

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
79

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1264

Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ἄρθρο 1.

Ἀντικείμενο.

1. Με τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἰσχύος τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων Ἐργασίας ποὺ ἔχουν κερῶθει, ὁ νόμος αὐτὸς κατοχυρώνει τὰ συνδικαλιστικὰ δικαιώματα τῶν εργαζομένων καὶ ρυθμίζει τὴν ἰδρυση, ὀργάνωση, λειτουργία καὶ δράση τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων τους. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ νόμου εργαζόμενοι εἶναι ὅσοι ἀπασχολοῦνται μὲ σχέση ἐξαρτημένης ἔργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου (μισθοῦτοί), στοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται καὶ οἱ εργαζόμενοι στὸ δημόσιο ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ο.Τ.Α.

Πιθικὰ γιὰ τὶς ὀργανώσεις τοῦ νόμου αὐτοῦ οἱ διατάξεις τοῦ Α.Κ. καὶ τοῦ Εἰσ. Ν. Α.Κ. ἰσχύουν ὅπως τροποποιούνται ἢ συμπληρώνονται μὲ αὐτόν.

2. Δὲν ἐφαρμόζεται ὁ νόμος αὐτός:

α) Γιὰ τὶς δημοσιογραφικὲς ὀργανώσεις, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 12, 14, 15, 19, 20 μὲ ἐξίαιρεση τὸ ἐδάφιο γ' τῆς παραγράφου 1, 21, 22, 23 καὶ 26.

β) Γιὰ τὶς ναυτεργατικὲς ὀργανώσεις. Γι' αὐτές, μέχρις ὅτου ψηφιστεῖ καὶ δημοσιευτεῖ εἰδικὸς νόμος, δὲ ἐξαιροῦνται: νὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἰσχύον σήμερα νομικὸ καθεστώς.

Δὲν ὑπάρχουν τὶς διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ ἐπαγγελματικὲς ὀργανώσεις ποὺ συνιστῶνται μὲ νόμο ὡς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

3. Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις διακρίνονται σὲ πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες καὶ τριτοβάθμιες.

α) Πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις εἶναι:

αα) τὰ σωματεῖα, ββ) τὰ τοπικὰ παραρτήματα συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων εὐρύτερης περιφέρειας ἢ πανελληνίου ἐκτασης, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὰ καταστατικά τους καὶ μόνο γιὰ τὸ δικαίωμα νὰ γίνουν μέλη τοῦ ἀντιστοιχοῦ ἐργατικοῦ κέντρου.

γγ) Οἱ ἐνώσεις προσώπων, μία γιὰ κάθε ἐκμετάλλευση, ἐπιχείρηση, δημόσια ὑπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ο.Τ.Α., ποὺ συν-

στούν δέκα (10) τοὐλάχιστο εργαζόμενοι μὲ ἰδρυτικὴ πράξη τὴν ὁποία καταθέτουν στὸ γραμματεῖα τοῦ ἀρμόδιου Εἰρηνοδικείου καὶ κοινοποιοῦν στὸν ἐργοδότη, ἐφόσον ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν εργαζομένων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς σαράντα (40) καὶ δὲν ὑπάρχει σωματεῖο μὲ τοὺς μιστοὺς τοὐλάχιστο ὡς μέλη του. Ἐάν, μετὰ τὴν τυχόν σύσταση τῆς ἐνώσης προσώπων, πάψει νὰ συντρέχει: μία ἀπὸ τὶς πρὸ πάνω προϋποθέσεις, ἡ ἐνωση προσώπων διαλύεται, χωρὶς ἄλλη διατύπωση. Ἡ ἰδρυτικὴ πράξη τῆς ἐνώσης προσώπων πρέπει νὰ ἀναφέρει ἀπαραίτητα τὸ σκοπὸ τῆς, δύο ἐκπροσώπους τῆς καὶ τὴ διάρκειά τῆς ποὺ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐξάμηνο.

Γιὰ τὶς ἐνώσεις προσώπων ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀρθρο 20 παρ. 1 ἐδάφ. γ' ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ οἱ διατάξεις γιὰ τὰ σωματεῖα τῶν ἀρθρῶν 3 παρ. 1α, 7 παρ. 1, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἐνώσης προσώπων ἐπιμελεῖται τριμελὴς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ.

β) Δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις εἶναι οἱ Ὀμοσπονδίες καὶ τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα. Οἱ Ὀμοσπονδίες εἶναι ἐνώσεις δύο (2) τοὐλάχιστο σωματείων τοῦ ἴδιου ἢ συναφῶν κλάδων οικονομικῆς δραστηριότητος ἢ τοῦ ἴδιου ἢ συναφῶν ἐπαγγελματίων.

Τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα εἶναι ἐνώσεις δύο (2) τοὐλάχιστο σωματείων καὶ τοπικῶν παραρτημάτων ποὺ ἔχουν τὴν ἕδρα τους μέσα στὴν περιφέρεια τοῦ ἀντιστοιχοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν τόπο ἀπασχόλησης τῶν μελῶν τους.

γ) Τριτοβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις (συνομοσπονδίες) εἶναι ἐνώσεις Ὀμοσπονδιῶν καὶ Ἐργατικῶν Κέντρων.

Ἄρθρο 2.

Κατοχύρωση συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

1. Σὲ καθὲ Πρωτοδικεῖο τηρεῖται εἰδικὸ εἰδὶλο συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρθρῶν 81 Α.Κ., ὁ ἀριθμὸς τῆς δικαστικῆς ἀπόφασης ποὺ ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ τὸ καταστατικὸ τῆς ὀργάνωσης καὶ σημειώνεται ἡ ἐνδεχόμενη διάλυσή της. Μετὰ τὴν ἐγγραφή στὸ παραπάνω εἰδὶλο ἐπέρχονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀρθρῶν 83 Α.Κ.

2. Σὲ καθὲ Πρωτοδικεῖο τηρεῖται φάκελλος ποὺ περιέχει τὸ καταστατικὸ καθὲ συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης καὶ τὶς τροποποιήσεις του καθὼς καὶ τὰ ἐγγραφα ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἀρθρο 13 παρ. 2 τοῦ νόμου αὐτοῦ.

3. Ἀντίγραφα τῶν παραπάνω ἐγγράφων καὶ δεδωμένους γιὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθρῶν αὐτοῦ χορηγοῦνται ἀπὸ τὸ Γραμματεῖα τοῦ Πρωτοδικείου σὲ ὅποιον ἔχει ἐνωσιο συμφέρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι.
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30.

Συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα δημοσίων υπαλλήλων.

1. Ο νόμος αυτός, όπως είναι, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 3—10, 16 παρ. 7—9, 22 παρ. 1 και 2, 24 και 27, εφαρμόζεται με τις ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται παρακάτω ανάλογα και στους έμμισθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, όπως και στους μόνιμους ή με θητεία υπαλλήλους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, των εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, άνδρα δε και στους υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 3 του Συντάγματος.

2. Για την επέκταση της κατά την προηγούμενη παράγραφο εφαρμογής, ως εργαζόμενοι λογίζονται και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρονται οι λέξεις εργοδότης, επιχείρηση, εκμετάλλευση, με τον όρο αυτό νοούνται και το Δημόσιο και τα υπό πάνω νομικά πρόσωπα με τις αρμόδιες υπηρεσίες τους. Όπου γίνεται λόγος για Έργατικό Κέντρο, ή υνεία δεν αφορά τους δημοσίων υπαλλήλους.

3. Δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων είναι: α) Οι όμοσπονδίες των κατά κλάδους ή ειδικότερες σωματείων, που τα μέλη τους υπάγονται οργανικά σε ένα ή και σε περισσότερα Υπουργεία ή τα Ν.Π. Δ.Δ. της παρ. 1 του παρόντος και β) οι όμοσπονδίες σωματείων που τα μέλη τους υπάγονται οργανικά στο ίδιο Υπουργείο ή στα κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου Ν.Π. Δ.Δ. ή ομάδα Ν.Π.Δ.Δ. που τελεί υπό την εποπτεία του ίδιου Υπουργείου.

Όπου υπάλληλοι ενός Υπουργείου ανήκουν σε μία και ενιαία συνδικαλιστική οργάνωση του Υπουργείου αυτού, με περισσότερες κλάδους, ή οργάνωσή τους θεωρείται, για το λόγο αυτό, και σαν δευτεροβάθμια.

Κάθε πρωτοβάθμια οργάνωση μπορεί να γίνει μέλος σε μία μόνο δευτεροβάθμια, εφόσον δεν υπάρχει άλλη οργάνωση.

Σε περίπτωση που πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση ανήκει σε περισσότερες από μία δευτεροβάθμιες οργανώσεις υποχρεούται, στην πρώτη γενική συνέλευση των μελών της, που θα συγκληθεί μετά την ισχύ του νόμου αυτού, να αποφασίσει σε ποιά δευτεροβάθμια (όμοσπονδία) θα παραμείνει ως μέλος της.

4. Κάθε υπάλληλος, από το διορισμό του, μπορεί να γίνει μέλος μόνο μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των κατά κλάδους ή ειδικότερες διαρθρωμένων και μιας οργάνωσης του χώρου εργασίας, αφού καταβάλει την ορισμένη από το καταστατικό συνδρομή. Εκτός των άλλων περιπτώσεων που τυχόν ορίζει το καταστατικό της οργάνωσής του, ο υπάλληλος διαγράφεται από μέλος αυτής, από το χρονικό σημείο της λήξης της υπαλληλικής σχέσης, καθώς και αν δεν πήρε μέρος στις δύο τελευταίες εκλογές, για την ανάδειξη της διοικήσής.

5. Με την επισύλαξη του άρθρου 11 του Ν. 1256/1962 (για την πολυθεσία, την πολυαπασχόληση και την καθιέρωση ανωτάτου όριου απολαδών στο δημόσιο τομέα καθώς και για το Έλεγχτικό Συνέδριο, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και άλλες διατάξεις), δεν επιτρέπεται η μετάθεση των κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δημοσίων υπαλλήλων, που είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων ή προσωρινών διοικήσεων πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, εφόσον αυτές ανήκουν σε δευτεροβάθμιες μέλη τριτοβάθμιων οργανώσεων, χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση των ίδιων των υπαλλήλων και της συνδικαλιστικής τους οργάνωσης.

Κατά τον ίδιο τρόπο προστατεύονται και τα μέλη των διοικήσεων των δευτεροβάθμιων και των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

6. Η έπιτροπή του άρθρου 15 του νόμου αυτού όταν εκδικάζεται για δημοσίους υπαλλήλους αποτελείται:

α) Από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών της περιφέρειας όπου παρέχει τις υπηρεσίες του ο υπάλληλος ή Πρωτοδίκη ή Ειρηνοδίκη που ορίζεται απ' αυτόν, με την αναφερόμενη στο άρθρο 11 σειρά, για ετήσια θητεία.

β) Από έναν υπάλληλο, που ορίζει ο Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως, ύστερα από συνεννόηση με τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό.

γ) Από έναν εκπρόσωπο των υπαλλήλων, που υποδεικνύει ή πιδ αντιπροσωπευτική τριτοβάθμια οργάνωση της χώρας.

7. Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 19 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και για το δικαίωμα άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων.

Ο χρόνος της άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας, χωρίς όμως να καταβάλλονται οι αποδοχές του χρόνου άπεργίας.

8. α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της άπεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις μέρες, από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν, με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επίμελητή, στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό, όταν πρόκειται για άπεργία υπαλλήλων τους.

β) Η άπεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσής.

9. Κατά τη διάρκεια άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν επιτρέπεται η πρόσληψη έκτακτων υπαλλήλων.

10. Στις πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να είναι μέλη συνταξιούχοι ή συνδικαλιστικές οργανώσεις συνταξιούχων.

Άρθρο 31.

1. Η εργασιακή σχέση των απασχολούμενων στον Τύπο και η λύση της διέπεται από τις ισχύουσες γενικές διατάξεις του Εργατικού Δικαίου καταργούμενης κάθε αντίθετης ρύθμισης.

2. Κάθε διάταξη νόμου που κατοχυρώνει, περιορίζει ή εξαρτά το δικαίωμα της εργασίας στον Τύπο και την παροχή στους εργαζόμενους σ' αυτόν παρεπόμενων της εργασίας τους δικαιωμάτων από τη συμμετοχή τους ή μη σε συγκεκριμένη επαγγελματική οργάνωση ή από την ύπαωγή τους στο Ν. 1186/1981 ή σε ορισμένο ασφαλιστικό φορέα, καταργείται.

3. Η ικανοποίηση των παρεπόμενων της εργασίας δικαιωμάτων προϋποθέτει του λοιπού μόνο την απόδειξη ύπαρξης σύμβασης εργασίας με τον Τύπο.

4. Στο άρθρο 4 του ΑΝ. 99/1967 προστίθεται τέταρτη περίπτωση που έχει ως εξής:

(δ) Έπι απολύσεων τεχνικών, απασχολούμενων εις τας Ημερησίας Εφημερίδας Αθηνών και Θεσσαλονίκης».

5. Η άλληθμική έννοια της παρ. 4 του άρθρου 9 του Ν. 1186/1981 είναι: ότι ο υπολογισμός του χρόνου υπηρεσίας των Τεχνικών Τύπου στους οποίους αναφέρεται η διάταξη γίνεται κατά τις κείμενες νομοθετικές διατάξεις ή Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας εφόσον ειδικά ρυθμίζουν το θέμα.

6. Η αποζημίωση που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις για την περίπτωση της οικειοθελούς αποχωρήσεως λόγω συνταξιοδοτήσεως ή της απολύσεως των Τεχνικών Τύπου που συνδέονται με σύμβαση εργασίας στις εφημερίδες